

Arrest

nr. 227 152 van 7 oktober 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VAN CUTSEM
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat C. VAN CUTSEM en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 9 mei 2011 België binnen zonder enig identiteitsdocument en verzoekt op 11 mei 2011 een eerste keer om internationale bescherming. Op 20 december 2012 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij arrest nr. 103 453 van 24 mei 2013 weigert de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoeker.

1.2. Verzoeker komt volgens zijn verklaringen op 14 februari 2018 België opnieuw binnen zonder enig identiteitsdocument en dient op 16 februari 2018 een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 29 mei 2018 verklaart de commissaris-generaal dit volgend verzoek niet-ontvankelijk.

1.3. Op 22 juni 2018 dient verzoeker een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. Op 8 februari 2019 beslist de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden.

Deze beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Afghaanse nationaliteit en bent u Pasjtoen van origine. U verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Niyazullah in het district Dahane-Ghori van de provincie Baghlan en uw land van herkomst verlaten te hebben omdat u er problemen kende met de taliban en de politie. Twee jaar na het verdwijnen van uw vader en oudste broer -beide leden van de taliban- rond het einde van het talibanregime, vervoegde ook uw tweede broer L. J. (...) de rangen van de taliban. Soms verbleef hij samen met andere gewapende mannen in de ouderlijke woning waar u ook woonde. Enkele dagen voor het einde van de ramadan in 2010 (augustus – september 2010) had u een ruzie met uw broer over zijn steun aan de taliban en trok u naar het huis van een tante. De volgende dag werd uw broer samen met een andere persoon (W. (...)) aangehouden door het Afghaanse leger en buitenlanders. Bij de arrestatie werden ook wapens in beslag genomen. Enkele dagen later werd uw oom meegenomen door een talibancommandant die u ervan beschuldigde uw broer bij de autoriteiten te hebben aangegeven. Uiteindelijk werd deze oom vrijgelaten door de bemiddeling van een man met banden met de taliban. Terwijl u gedurende 10 tot 20 dagen bij uw oom ondergedoken leefde zocht de politie u ook omdat er wapens in uw huis werden aangetroffen. Vervolgens verliet u Afghanistan en reisde u naar België waar u op 9 mei 2011 aankwam en twee dagen later een verzoek om internationale bescherming indiende. Na uw vertrek werd de man van uw tante aangehouden omdat de autoriteiten vermoedden dat u bij hem ondergedoken leefde. Na tussenkomst van de dorpsouderen werd hij vrijgelaten. U legde in het kader van uw verzoek een taskara, een document in verband met een huiszoeking en foto's van uw familie voor.

Op 21 december 2012 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Er werd geen geloof gehecht aan uw beweringen met betrekking tot uw vluchtmotieven. Bovendien werd gesteld dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon en, bij een terugkeer naar Afghanistan, kan onttrekken door u in de hoofdstad Kaboel te vestigen. Bijgevolg kon u de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend. U tekende op 18 januari 2013 beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV). Op 24 mei 2013 bevestigde de RvV de beslissing van het CGVS met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

U keerde niet naar Afghanistan terug. In 2016 verliet u België en verbleef u meer dan anderhalf jaar in Calais te Frankrijk. In augustus 2017 reisde u van Calais naar het Verenigd Koninkrijk en diende u daar een verzoek om internationale bescherming in. U verbleef ongeveer vier maanden in een gesloten centrum alvorens gerepatrieerd te worden naar België.

Op 16 februari 2018 diende u een eerste volgend verzoek om internationale bescherming in. U verwees naar de veiligheidssituatie in Afghanistan en verklaarde dat u familieleden heeft verloren. U vreesde bij terugkeer naar Afghanistan gedood te worden door uw broer omdat u uw gezin verliet. Bovendien werd u door uw broer beschuldigd van de dood van uw zus, zijn vrouw en zijn kind. Ter staving van uw eerste volgend verzoek legde u een brief neer in verband met de overplaatsing van uw broer L. J. (...) naar een andere gevangenis alsook de beslissing van de rechtbank inzake de beschuldigingen ten aanzien van uw broer, een document met informatie over uw terechtgestelde broer, twee pasfoto's en twee foto's van u als kind. Tot slot legde u eveneens een Cd-Rom neer met fragmenten van dansende jongens. Op 29 mei 2018 verklaarde het CGVS uw eerste volgend verzoek niet-ontvankelijk. U diende geen beroep in tegen deze beslissing.

U keerde niet terug naar Afghanistan en diende op 22 juni 2018 een tweede volgend verzoek om internationale bescherming in. U stelt dat de problemen die u aanhaalde bij uw vorige verzoeken nog actueel zijn en de taliban, uw broer L. J. (...) en de overheid te vrezen. U verwijst eveneens naar het overlijden van uw schoonzus en haar kind acht tot negen maanden geleden. Ze stierven in uw regio van

herkomst door een verdwaalde kogel tijdens gevechten tussen de overheid en de taliban. Voorts verklaart u dat uw vader niet één maar twee namen heeft en ook L. G. (...) wordt genoemd. Bovendien stelt u niet in Kaboel te kunnen wonen gezien u er niemand kent, er geen verblijfplaats heeft en niet beschikt over het nodige geld. Tot slot verwijst u naar de slechte leefomstandigheden in de stad en verklaart u last te hebben van uw geheugen.

Op 28 september 2018 verklaarde het CGVS uw tweede volgend verzoek ontvankelijk. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming had u op 8 november 2018 een persoonlijk onderhoud op het CGVS.

Ter staving van uw huidig verzoek legt u kopieën neer van een document daterende uit de periode waarin u vastgehouden werd in het Verenigd Koninkrijk, schriftelijke opmerkingen van uw advocaat meester Van Cutsem met in bijlage (uittreksels van) vijf rapporten over de algemene situatie van Afghanistan, drie doorverwijzingsbrieven gedateerd op respectievelijk 9 augustus 2018, 2 oktober 2018 en 15 oktober 2018 en twee attesten van 10 augustus 2018 met betrekking tot uw mentale gezondheid.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofde kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt.

Zo legt u met betrekking tot uw mentale gezondheidstoestand drie doorverwijzingsbrieven en twee medische attesten neer. Wat betreft de neergelegde kopie van de handgeschreven doorverwijzingsbrief van dokters van de wereld, opgemaakt op 9 augustus 2018, dient te worden vastgesteld dat er enkel melding wordt gemaakt van een niet verder verklaarde noodzaak een arts te raadplegen en wordt bijkomend opgemerkt dat u een afspraak heeft met een psycholoog. De twee doorverwijzingsbrieven van artsen zonder grenzen van respectievelijk 2 en 15 oktober 2018, halen aan dat u een moeilijke periode doormaakt, psychologisch en psychiatrisch opgevolgd wordt en informeren naar de mogelijkheden u tijdelijk ergens te laten overnachten en de verplaatsing naar uw psycholoog en psychiater. Verder legt u twee medische certificaten neer van artsen zonder grenzen dat werd opgemaakt op 10 augustus 2018. Ondertekende psycholoog G. L. (...) verklaart dat u sinds 15 juni 2018 opgevolgd wordt door een psycholoog en een psychiater en kampt met zelfmoordneigingen, een gevoel van afwezigheid, wanhoop en een desinteresse in de toekomst. Er wordt een diepgaande angst vastgesteld die zich uit in nervositeit en slaapproblemen. Tot slot blijkt uit het attest dat op 5 juli 2018 de diagnose van zware depressie gesteld werd door een niet bij naam genoemde psychiater. Er dient echter te worden opgemerkt dat er uit beide neergelegde documenten op geen enkele manier kan worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming beschermingsstatus volgens art. 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk te maken.

In voorliggend geval dient vooreerst benadrukt te worden dat uw verzoek van 11 mei 2011 door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u de band tussen uw familie en de taliban niet aannemelijk maakte door middel van overtuigende en aannemelijke verklaringen, noch door middel van bewijsstukken. Verder werd geconcludeerd dat u in staat moet worden geacht om dankzij de opbrengsten van de familiegronden buiten uw regio van herkomst een menswaardig bestaan uit te bouwen en u zich aldus aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kon en bij een terugkeer naar Afghanistan kan onttrekken door zich bijvoorbeeld in de hoofdstad Kaboel te vestigen. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

In uw eerste volgend verzoek legde u vervolgens drie documenten neer met betrekking tot de veroordeling van uw broer L. J. (...) en haalde u aan dat u deze broer des te meer vreest nu zijn vrouw en kind stierven nadat u wegluchtte uit uw regio van herkomst (volgend verzoek, 1115972Z, punt 15). Uw verklaringen en stavingsstukken waren echter niet van aard de beoordeling door het CGVS en de RvV van uw voorgaande verzoek om internationale bescherming te wijzigen aangezien uw verklaringen niet strookten met de inhoud van de door u neergelegde documenten. U slaagde er in de band tussen uw familie en de taliban noch de bewering dat de veroordeelde persoon uit de door u in het kader van uw eerste volgend verzoek neergelegde documenten uw broer zou zijn, aannemelijk te maken. Het Commissariaat-generaal verklaarde uw eerste volgend verzoek dan ook niet-ontvankelijk. U ging niet in beroep tegen deze beslissing.

Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoeken om internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element of feit in uw dossier voorhanden.

In het kader van uw nieuwe aanvraag brengt u geen elementen aan die de geloofwaardigheid van uw beweringen over uw problemen met de taliban, de overheid, uw broer G. J. (...) of de banden van uw familie met de taliban zouden herstellen.

Vooreerst slaagt u er niet in de geloofwaardigheid van de bij uw eerste volgend verzoek neergelegde documenten aangaande de veroordeling van L. J. (...) te herstellen.

Zo haalt u in uw huidig verzoek aan dat u slechts één naam opgaf van uw vader maar hij er in werkelijkheid twee heeft en stelt u vast dat deze naam nooit gevraagd werd door de bevoegde instanties (volgend verzoek, 1115972Y, punt 15). De verklaring dat uw vader niet enkel D. (...) maar ook L. G. (...) wordt genoemd betreft echter een post factum bewering die de verwantschap tussen u en de veroordeelde L. M. (...) uit de door u bij uw verzoek om internationale bescherming van 16 februari 2018 neergelegde documenten geenszins aantoon. Voorts verklaart u niet op de hoogte geweest te zijn van uw geboortedatum bij uw verzoek om internationale bescherming van 11 mei 2011 en stelt u dat u de periode aangaf waarop uw broer werd aangehouden (volgend verzoek, 1115972Y, punt 15). Deze beweringen werpen geenszins een ander licht op de reeds in uw vorige verzoeken vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot het tijdstip van de huiszoeking en arrestatie van uw beweerd broer. U slaagt er met deze verklaringen dan ook geenszins in de bewijswaarde van de betreffende documenten te herstellen noch toont u de beweerd problemen met de taliban, de overheid of uw broer L. J. (...) aan.

Tot slot herhaalt u uw broer L. J. (...) te vrezen omdat hij u de dood van zijn vrouw en kind zou verwijten (volgend verzoek, 1115972Y, punt 15). Gezien u op geen enkele wijze de band tussen uw familie en de taliban noch de arrestatie en gevangenschap van uw broer aannemelijk maakte toont u uw vrees ten opzichte van deze beweerd broer geenszins aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden problemen met de taliban, de overheid en uw broer L. J. (...) ook in uw huidige verzoek niet aannemelijk weten te maken. Evenmin slaagde u er in een band aan te tonen tussen uw familie en de taliban. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4,§2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.

Bijkomend haalt uw advocaat, meester Van Cutsem, in het door u neergelegde begeleidend schrijven aan dat u onmogelijk kan terugkeren naar Afghanistan omwille van uw langdurig verblijf in Europa. Ze verwijst hierbij naar de UNHCR-richtlijnen waaruit naar haar zeggen blijkt dat personen die als verwesterd worden beschouwd specifiek worden geïsoleerd door AGE's en personen die gedurende lange tijd in het westen hebben verbleven kwetsbaar zijn voor maatschappelijke verwerping en specifieke visering. Er moet echter worden gesteld dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat u enige tijd in België heeft vertoefd en hier heeft deelgenomen aan het dagelijkse leven zou (kunnen) volstaan om in uw hoofde en bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de

vluchtelingenrechtelijke zin. U laat na een dergelijke vrees voor vervolging in concrete aannemelijk te maken. U brengt immers geen concrete elementen aan waaruit blijkt waar, wanneer, door wie, waarom en in welke omstandigheden u in uw land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd. Evenmin brengt u elementen die er op wijzen dat u om die reden zou worden gevisieerd of vervolgd.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Wat de algemene situatie in Afghanistan betreft dient opgemerkt te worden dat uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie door CEDOCA blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds begin 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat het geweldsniveau en de impact van het conflict nog steeds regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Afghanistan. Zo bestaat er actueel in Balkh, Bamian, Daykundi, Kaboel, Panshir en Samangan geen reëel risico voor burgers om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Deze gebieden kunnen dan ook worden beschouwd als regio's in Afghanistan waar men zich kan vestigen om zich te onttrekken aan de onveiligheid waarvan sprake is in bepaalde regio's in het land.

Inzake de persoonlijke omstandigheden dient opgemerkt te worden dat een verzoeker de verplichting heeft om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem of haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist van u dat u zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van uw identiteit, leefwereld en vluchtrelaas. Het CGVS mag van u correcte en coherente verklaringen, en waar mogelijk documenten, verwachten met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, uw leeftijd, uw achtergrond, ook die van relevante familieleden, de landen en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken om internationale bescherming en de afgelegde reisroute. Er kan van u dan ook worden verwacht dat u het CGVS inzicht verschaft in uw werkelijke achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop u kan steunen en uw reële financiële draagkracht, zodat het CGVS kan beoordelen of u over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor het CGVS onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, 11 april 2012, p.2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en het door u aangemeten profiel.

Vooreerst biedt u geen zicht op uw werkelijk familiaal netwerk.

Zo dient benadrukt te worden dat u in uw huidige noch voorgaande verzoek de band tussen uw familie en de taliban aannemelijk maakte en er geen geloof gehecht werd aan uw problemen met de taliban, de overheid of uw broer L. J. (...). Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan de banden die uw vader en uw broers hadden met de taliban biedt u het Commissariaat-generaal dan ook geen zicht op de werkelijke omstandigheden waarin uw betreffende familieleden zich momenteel bevinden.

Bovendien kan er geen geloof gehecht worden aan het door u aangemeten profiel. Zo overtuigen uw verklaringen met betrekking tot uw dagelijkse activiteiten in uw regio van herkomst in geen geval.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de taken die u uitvoerde binnen het huishouden van uw familie. Zo stelt u bij het eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal dat u voor de dieren zorgde en ze meenam om te grazen (CGVS, 11 april 2012, p.11). Wanneer het Commissariaat u vervolgens vraagt of u niets anders deed als job, behoudens werken op het veld of zorgen voor de dieren antwoordt u van niet (CGVS, 11 april 2012, p.11). Dit strookt geenszins met de verklaringen die u aflegt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud waarbij u volstrekt andere dagelijkse bezigheden aanhaalt. Gevraagd om in detail te vertellen over uw taken binnen de familie verklaart u dat u verantwoordelijk was voor het ontvangen van gasten en stelt u dat u hen moest bedienen, uw broer op de hoogte moest brengen van hun aanwezigheid en hem moest gehoorzamen als hij u vroeg buiten iets te halen (CGVS, 8 november 2018, p.8). Wanneer het Commissariaat vervolgens vraagt of u daarnaast nog andere taken had stelt u van niet (CGVS, 8 november 2018, p.8). U vervolgt dat u enkel op straat speelde en knikkerde wanneer u geen mensen moest ontvangen (CGVS, 8 november 2018, p.8). Tot slot mag het verbazen dat u in het tweede persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal verklaart dat uw familie enkel een koe had en jullie geen veehouders waren (CGVS, 8 november 2018, p.9). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw dagelijkse bezigheden in Afghanistan doet dan ook ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een gedetailleerd beeld te schetsen van uw dagelijkse leven in uw land van herkomst. Wanneer het Commissariaat u er bij het tweede persoonlijk onderhoud op wijst dat u negentien jaar was bij uw vertrek uit Afghanistan - en dus een volwassen man- en u vervolgens vraagt naar een uitgebreider beeld van uw leefwereld stelt u, naast de kwestie, dat er een algemene regel geldt voor iedereen ongeacht hun woonplaats dat ze tot 18 of 19 jaar onderwijs moeten volgen en dat dit bij u niet het geval was. U verklaart geen vader gehad te hebben, haalt aan dat uw broer zich met slechte dingen bezighield en er niemand toezicht over u hield en vraagt zich vervolgens af welke verhalen u uit uw leven zou kunnen schetsen (CGVS, 8 november 2018, p.8). Nadat het Commissariaat u vraagt te vertellen over uw dagdagelijkse leven in Afghanistan stelt u vaag dat u er altijd moest zijn voor uw broer en dat u geslagen werd als u iets weigerde te doen. U vervolgt dat u ook geslagen werd als u een uur buiten bleef zonder medeweten van uw broer omdat u steeds thuis moest zijn indien er bezoek kwam (CGVS, 8 november 2018, p.8). Ook wanneer het CGVS u hierna aanspoort te vertellen over de dagen waarin u ter beschikking moest staan van uw broer blijft u wederom vaag en stelt u dat u thuisbleef, u buiten knikkerde op straat en ook weleens naar buiten ging als u thuis was (CGVS, 8 november 2018, p.8). Uit uw verklaringen blijkt tot slot dat uw broer soms voor meerdere dagen of nachten afwezig was waarbij uw schoonbroer verantwoordelijk was voor het huishouden (CGVS, 8 november 2018, p.10-11). Gevraagd om welke redenen uw schoonbroer gecontacteerd werd om te zorgen voor het huishouden en dit niet aan u gevraagd werd, verklaart u dat u veel te jong was, u zelfs niet buiten mocht als het te laat was en dus geen huis kon runnen (CGVS, 8 november 2018, p.11). U vervolgt, hiernaar gevraagd, dat dit niet wijzigde toen u 18 of 19 jaar was gezien deze leeftijd in Afghanistan -en zeker in uw regio- niet veel betekende en werpt u op dat mensen met kwade bedoelingen je kunnen ontvoeren ongeacht de leeftijd (CGVS, 8 november 2018, p.11). Wanneer het Commissariaat-generaal u opnieuw vraagt om welke redenen u geen verantwoordelijkheden kreeg rond uw 18de en 19de als uw broer afwezig was komt u niet verder dan de vage melding dat u die verantwoordelijkheid niet kon nemen (CGVS, 8 november 2018, p.11). U slaagt er vervolgens, wanneer het CGVS nogmaals vraagt om deze bewering nader te verklaren, niet in duidelijkheid te scheppen doch stelt dat u als achttienjarige het gezin niet zou kunnen verdedigen als er iemand zou inbreken of iemand u zou bedreigen met een wapen (CGVS, 8 november 2018, p.11). De bewering dat u als gezonde achttienjarige man niet in staat zou zijn om voor een korte periode voor het huishouden te zorgen bij afwezigheid van uw broer houdt dan ook geen steek. De vaststelling dat u bijzonder vage verklaringen aflegt over uw dagelijkse leven in Afghanistan ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Van iemand die tot zijn negentiende in hetzelfde dorp woonde (CGVS, 11 april 2012, p.4, p.6 en p.10) en daar ook zijn tijd spendeerde (CGVS, 8 november 2018, p.8) mag er redelijkerwijs verwacht worden dat hij een gedetailleerd en doorleefd beeld kan scheppen van zijn leefwereld en zijn bezigheden in dat dorp. Op basis van het bovenstaande dient dan ook te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en over het door u aangemeten profielen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders.

Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

Het CGVS benadrukt tot slot dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan het CGVS weliswaar niet van de opdracht uw vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen. Bovendien is er slechts sprake van een onderzoeksplicht in hoofde van het CGVS in zoverre u verifieerbare elementen heeft aangebracht waarvan redelijkerwijs mag worden verwacht dat deze nader worden onderzocht. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die een toekenning van een internationale beschermingsstatuut rechtvaardigen.

De door u in het kader van uw huidig verzoek neergelegde documenten wijzigen bovenstaande conclusie niet. Zo legt u een kopie neer van een rule 35 verslag van het gesloten centrum waar u verbleef in het Verenigd Koninkrijk waarin wordt opgetekend dat er vermoedens zijn dat u slachtoffer was van foltering. Er dient te worden vastgesteld dat u noch het betreffende document bijkomende informatie verstrekt over de gronden van deze vermoedens. Het betreffende document toont dan ook geenszins uw beweerde problemen met taliban, Afgaanse overheid of uw broer L. J. (...) aan. Evenmin herstelt het de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de banden tussen uw familie en de taliban of verklaart het uw gebrekkige en incoherente verklaringen met betrekking tot uw dagelijkse leven in Afghanistan. De schriftelijke opmerkingen van uw advocaat meester Van Cutsem handelen over de afwezigheid van een redelijk en veilig intern vluchtalternatief en zijn langdurig verblijf in Europa. Deze opmerkingen noch de hier aan toegevoegde bijlagen tonen uw beweerde problemen met de taliban, de overheid of uw broer L. J. (...) aan. Evenmin kunnen ze de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot de banden tussen uw familie en de taliban of uw dagelijkse leven herstellen. De documenten aangaande uw mentale gezondheid die u voorlegt in het kader van uw huidige aanvraag (drie doorverwijzingsbrieven en twee attesten opgemaakt door G. L. (...)) wijzigen bovenstaande vaststellingen evenmin. De geattesteerde medische problemen kunnen op geen enkele wijze de door u aangehaalde vervolgingsfeiten staven. Een attest van een arts die een persoon behandelt voor problemen met zijn of haar geestelijke gezondheid, bevat een weergave van een bepaald ziektebeeld dat hij of zij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Een dergelijk attest geeft echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Bovendien worden de door u aangehaalde geheugenproblemen (volgend verzoek, 1115972Y, punt 22) niet besproken in de omschrijving van uw symptomen. Aangaande deze attesten dient voorts te worden opgemerkt dat ze geen aanwijzingen bevatten met betrekking tot uw capaciteiten om coherente verklaringen af te leggen ten tijde van het persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming van 11 mei 2011. Het attest dat werd opgemaakt door artsen zonder grenzen geeft immers aan dat u pas sinds 15 juni 2018 door een psycholoog en psychiater wordt opgevolgd. De attesten zijn niet van aard de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw vluchtmotieven te kunnen herstellen. Evenmin wijzigen zij de conclusies inzake uw familiaal netwerk en het door u aangemeten profiel.

Met betrekking tot de beoordeling van de situatie waarin u bij terugkeer te Afghanistan dreigt terecht te komen als gevolg van uw psychologische problemen moet worden gesteld dat artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus aan personen die beroep

kunnen doen op artikel 9ter van dezelfde wet uitsluit. Het betreft personen die op zodanige wijze lijden aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen bijgevolg te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens werpt verzoeker een beoordelingsfout op.

Het middel is als volgt onderbouwd:

*“III.1. Samenvatting van de motivatie van verwerende partij
(...)”*

III.2. Weerlegging van de motivatie van verwerende partij

1. Wat betreft verzoekers psychische kwetsbaarheid

Vooreerst is verzoekende partij het niet eens met de conclusie van verwerende partij met betrekking tot verzoekers psychische toestand.

Zoals verwerende partij zelf in de bestreden beslissing weergeeft, blijkt uit de door verzoeker neergelegde documenten dat hij met een zware depressie kampt, die gepaard gaat met gevoelens van wanhoop, desinteresse, angst en die dermate ernstig is dat hij met zelfmoordgedachten kampt.

*Verzoeker expliciteerde deze zelfmoordgedachten ook tijdens het persoonlijk onderhoud:
“(…)” (gehoornotities CGVS p. 3)*

Verzoekers geestelijke gezondheidstoestand is werkelijk zeer fragiel, zo wordt bevestigd door de neergelegde attesten.

Het is evident dat iemand die zich in een zwaar depressieve toestand bevindt, hiervan een niet te minimaliseren impact ondervindt wanneer hij gedurende meerdere uren ondervraagd wordt, met name over de omstandigheden die mede aan de oorzaak van deze geestelijke toestand liggen.

Hoewel deze impact op zijn verklaringen niet expliciet werd neergeschreven door zijn psycholoog of psychiater, spreekt de door hen gestelde diagnose voor zich en diende verwerende partij hiermee terdege rekening te houden.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat verzoeker bij aanvang van het persoonlijk onderhoud meteen aangaf dat hij medicatie genomen had, en dat hij ervoor waarschuwde dat hij zich onwel zou kunnen voelen en hij dan veel druk op zijn hoofd zou kunnen voelen. Hij gaf aan dat hij dan even de tijd zou moeten krijgen, omdat hij zich anders nog slechter zou gaan voelen (gehoornotities CGVS p. 2).

In het licht hiervan kan de conclusie van verwerende partij dat uit de neergelegde documenten "op geen enkele manier kan worden afgeleid dat u niet bij machte bent om op volwaardige, functionele en zelfstandige wijze aan de procedure deel te nemen" niet gevolgd worden.

De impact van verzoekers mentale staat op zijn verklaringen is evident. Hiermee diende verwerende partij rekening te houden. Niettemin blijkt zulks op geen enkele manier uit de bestreden beslissing.

Integendeel: zelfs wat betreft de beoordeling van het al dan niet bestaan van een veilig en redelijk intern vluchtalternatief bevat de bestreden beslissing geen enkele verwijzing naar verzoekers psychische toestand.

Nochtans gaf verzoekers raadvrouw in het schrijven ter ondersteuning van zijn tweede volgend verzoek om internationale bescherming (stuk 3) duidelijk aan dat zijn psychische fragiliteit een zeer belangrijke factor was in het kader van de beoordeling van het al dan niet bestaan van een intern vluchtalternatief:

"(...)" (stuk 3, p. 7-8)

Hoewel in het begeleidend schrijven in het bijzonder het bestaan van een intern vluchtalternatief te Kabul werd geïmagineerd, daar dit de mogelijkheid was die in het kader van verzoekers eerdere asielprocedures naar voor geschoven werd, gelden bovenstaande opmerkingen uiteraard voor elke regio die in abstracto als mogelijk intern vluchtalternatief kan gelden.

Verzoeker is psychisch zodanig zwak dat elke hervestiging in Afghanistan in zijn geval onredelijk zou zijn. Hij is actueel absoluut niet in staat om een nieuw leven op te bouwen, zeker niet zonder de voor hem noodzakelijke psychische ondersteuning, die in Afghanistan nauwelijks geboden wordt, zo blijkt onder meer uit het rapport OSAR getiteld "Afghanistan: traitement psychiatrique et psychothérapeutique" d.d. 5 april 2017:

« Peu de capacités pour le traitement des maladies psychiques. D'après Samuel Hall, les problèmes psychosociaux et les maladies psychiques ont jusqu'à présent été fortement sous-estimés en Afghanistan et donc peu abordés, voire complètement ignorés. Bien que des traitements soient grandement nécessaires en raison de la propagation de ces maladies, la pénurie de personnel persiste, notamment pour ce qui est des psychiatres, des travailleurs et travailleuses sociaux, ainsi que des psychologues. Il n'y a pas non plus d'infrastructure appropriée. La société n'a pas conscience que les maladies psychiques doivent impérativement être traitées. Comparé aux États voisins, l'Afghanistan est très mal équipé, d'après les informations fournies par l'OMS en 2014 et citées par Samuel Hall. Le pays ne dispose que d'un seul établissement de soins tertiaires pour le traitement des maladies psychiques (Kaboul Mental Health Hospital) et d'environ trois psychiatres formés, ainsi que d'une dizaine de psychologues, pour une population de plus de 30 millions d'habitant-e-s. »¹

Hoewel verwerende partij aangeeft dat verzoeker voor een eventueel gebrek aan zorgen voor zijn psychische problemen in zijn land van herkomst beroep dient te doen op de regularisatieprocedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, meent verzoekende partij dat dit gebrek aan psychische zorg eveneens een essentieel element is bij het beoordelen van het intern vluchtalternatief. UNHCR geeft in haar Eligibility Guidelines ondubbelzinnig aan dat ook de gezondheidstoestand van de verzoekers van belang is als persoonlijke omstandigheid bij het beoordelen van de redelijkheid van een potentieel intern vluchtalternatief.

Het is dan ook ten onrechte en getuigt van een gebrek aan zorgvuldigheid dat verwerende partij dit aspect op geen enkele manier in overweging neemt in het kader van de beoordeling van de nood van verzoeker aan subsidiaire bescherming.

Ook bij het beoordelen van verzoekers vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin had verwerende partij verzoekers fragiele psychische staat in overweging moeten nemen, nu in het begeleidend schrijven werd aangehaald dat zijn psychische toestand een bijkomende vrees voor vervolging met zich mee brengt:

"Bovendien moet er in dit opzicht op gewezen worden dat personen met een mentale aandoening volgens UNHCR een bijzonder risicoprofiel vertonen en klaarblijkelijk het voorwerp dreigen te worden van wanbehandeling door leden van de samenleving. De richtlijnen van UNHCR stellen dat "persons suffering from mental illnesses may be in need of international refugee protection on the ground of membership of a particular social group or other relevant grounds "" (stuk 3, p. 8)

Niettemin is verwerende partij hierop noch tijdens het persoonlijk onderhoud, noch in de bestreden beslissing ook maar enigszins ingegaan.

Verzoekende partij concludeert dat verwerende partij over de hele lijn onvoldoende aandacht besteed heeft aan de zorgwekkende psychische toestand van verzoeker, en heeft nagelaten deze gezondheidstoestand bij de verschillende aspecten van haar beoordeling ook maar enigszins te betrekken. Verwerende partij is dan ook onzorgvuldig te werk gegaan bij de beoordeling van verzoekers verzoek om internationale bescherming, en heeft haar beslissing op verschillende punten niet afdoende gemotiveerd.

2. Wat betreft verzoekers langdurige verblijf in Europa

In het kader van de huidige asielprocedure werd eveneens aangehaald dat verzoeker een bijkomende vrees koestert en een bijkomend risico loopt als gevolg van zijn langdurige verblijf in Europa.

Verzoeker is inderdaad in België aangekomen op 9 mei 2011. Dat betekent dat hij binnenkort acht jaar in België is, en dus al langer weg is uit Afghanistan. Een dermate lang verblijf laat ontegensprekelijk sporen achter, en vergroot derhalve zijn risicoprofiel. Immers, uit de UNHCR-richtlijnen UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan van 19 april 2016 (als bijlage gevoegd bij het begeleidend schrijven d.d. 13 augustus 2018) blijkt dat personen die als "verwesterd" beschouwd worden specifiek geïdendeerd worden door de AGE's. Een dergelijke visering vereist niet eens dat iemand werkelijk overduidelijke tekens van verwestering vertoont; terugkeerders worden over het algemeen vermoed verwesterd en "anti-islamitisch" te zijn geworden (UNHCR Eligibility Guidelines 19 april 2016, voetnoot 255). De UNCHR- richtlijnen bevatten verschillende voorbeelden van terugkeerders die omwille van hun loutere verblijf in Europa specifiek geïdendeerd werden door de AGE's.

Verzoekende partij meent dat verwerende partij ook dit element van verzoekers nieuwe asielaanvraag al te snel en ondoordacht aan de kant geschoven heeft en het onvoldoende betrokken heeft bij de beoordeling van zijn nood aan bescherming.

Zo minimaliseert verwerende partij de ernst van het risico door te stellen dat verzoeker "enige tijd in België heeft vertoefd". Een verblijf van bijna acht jaar kan bezwaarlijk als "enige tijd" bestempeld worden. De impact van een dergelijk verblijf is ontegensprekelijk aanzienlijk.

Bovendien meent verzoekende partij dat de verwestering van verzoeker een bijkomend element met betrekking tot zijn persoonlijke situatie is dat aanleiding geeft tot de vaststelling dat een interne vestiging in Afghanistan, zelfs in regio's waar de veiligheidssituatie minder precair is dan elders, onredelijk zou zijn. Niettemin heeft verwerende partij in het kader van de beoordeling van de redelijkheid van een eventueel intern vestigingsalternatief helemaal geen rekening meer gehouden met dit aspect. Ook op dit punt meent verzoekende partij dat verwerende partij tekortschiet aan haar zorgvuldigheidsplicht en motiveringsplicht.

3. Wat betreft het bestaan van een veilig en redelijk intern vluchtalternatief

Verzoekers vrees voor vervolging werd in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming afgewezen (respectievelijk met een beslissing van weigering en van niet-ontvankelijk verzoek) daar geen geloof werd gehecht aan de banden tussen zijn familie en de taliban, en de problemen die verzoeker met zowel zijn familie/de taliban als met de overheid ondervonden zou hebben.

Wat betreft zijn nood aan subsidiaire bescherming werd in geen van beide voorgaande beslissingen, noch in het arrest van Uw Raad in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming (arrest d.d. 24 mei 2013 n° 103 453) betwist dat verzoeker afkomstig is van het district Dahane-Ghori van de provincie Baghlan, noch dat de situatie in dit district dermate precair is dat er voor burgers door hun loutere aanwezigheid een reëel risico bestaat op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) Vreemdelingenwet.

In beide voorgaande beslissingen werd evenwel geoordeeld dat verzoeker niet in aanmerking kwam voor de toekenning van de subsidiaire bescherming, omdat hij over een veilig en redelijk vluchtalternatief in de hoofdstad Kabul zou beschikken.

De veiligheidssituatie in Kabul werd niet van dien aard geacht dat burgers er door hun loutere aanwezigheid een reëel risico liepen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld, en verzoeker bracht naar mening van het CGVS geen elementen aan met betrekking tot zijn persoonlijke omstandigheden die zouden impliceren dat hij specifiek geraakt zou worden of een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Tot slot werd een vestiging in Kabul redelijk bevonden omwille van het feit dat verzoekers familie over gronden beschikt, waarvan de opbrengst hem in staat moet stellen in Kabul een menswaardig bestaan uit te bouwen (CGVS 21 december 2012) en omwille van het feit dat hij als volwassen, gezonde, alleenstaande jongeman in staat zou zijn een job uit te oefenen en een woning te vinden (RvV 24 mei 2013, arrest nr. 103 453).

In het kader van verzoekers huidig verzoek om internationale bescherming haalde hij verschillende nieuwe elementen aan die aantoonde dat een intern vestigingsalternatief in de hoofdstad Kabul noch veilig, noch redelijk zou zijn.

Wat betreft de veiligheid van een intern vluchtalternatief in Kabul hoofdstad werd in het begeleidend schrijven (stuk 3) uitgebreid gedocumenteerd dat de situatie in de hoofdstad op grond van de meest actuele informatie wel degelijk beschouwd moet worden als een situatie van willekeurig geweld, die voor de burgers in Kabul een reëel risico inhoudt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (stuk 3, p. 3-7).

Wat betreft de redelijkheid van een intern vluchtalternatief in Kabul hoofdstad werden verscheidene persoonlijke elementen aangehaald die erop wezen dat een intern vluchtalternatief in zijn persoonlijke geval niet redelijk zou zijn. Zoals gezegd werd in dit opzicht de aandacht gevestigd op zijn fragiele geestelijke gezondheid, die met verschillende psychologische en psychiatrische attesten gestaafd werd (stuk 3, p. 7-8). Dit persoonlijk element werd als eerste aangehaald om de nadruk te leggen op het grote belang ervan bij de beoordeling van de redelijkheid van een beoogd vestigingsalternatief. Zoals gezegd kan verzoekende partij niet begrijpen dat verwerende partij zonder meer voorbijgegaan is aan dit belangrijke element (supra III.2.1).

Voorts werd, nog in het kader van de redelijkheid van een intern vluchtalternatief in Kabul hoofdstad, aangehaald dat verzoeker hier over geen enkel netwerk beschikt (stuk 3, p. 8-9). Hierbij werd in het begeleidend schrijven opgemerkt dat dit gebrek aan netwerk noch in de vorige beslissingen van het CGVS, noch door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in twijfel getrokken werd. Inderdaad, telkens werd erop gewezen dat verzoeker een "volwassen, gezonde, alleenstaande jongeman" is, die in staat is een job uit te oefenen en een woning te vinden (zie onder meer RvV 24 mei 2013, arrest nr. 103 453, overweging 2.9.2 alinea 8). Er werd derhalve uitgegaan van het feit dat verzoeker zich alleen zou vestigen, en dat hij hier gezien zijn persoonlijke omstandigheden perfect toe in staat was.

In het kader van verzoekers huidige verzoek om internationale bescherming werd uitgelegd dat deze vaststelling actueel niet langer geldt, gezien verzoekers fragiele geestelijke gezondheid.

Het is voor verzoeker zeer frustrerend dat verwerende partij het geweer nu plots van schouder verandert en een compleet nieuw argument aanhaalt, m.n. het feit dat zijn familiaal netwerk alsook zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan te onduidelijk zouden zijn om de redelijkheid van een intern vluchtalternatief in te schatten. Zoals gezegd werd hem in het kader van de vorige beslissingen met betrekking tot het intern vluchtalternatief geen dergelijk verwijt van gebrek aan medewerking gemaakt. Het komt voor verzoeker dan ook als enigszins opportunistisch over dat verwerende partij, nu verzoeker blijk geeft van gewijzigde omstandigheden die het basisargument van de vorige beslissingen van haar geldigheid ontnemt, nu plots wel meent te moeten vaststellen dat verzoeker onvoldoende medewerking verleent om de redelijkheid van een intern vluchtalternatief te kunnen vaststellen.

Verzoekende partij meent dat het in deze context belangrijk is te benadrukken dat het aan verwerende partij is om te bewijzen dat er voor verzoeker een veilig en redelijk intern vluchtalternatief bestaat in zijn land van herkomst, waarbij verwerende partij moet aantonen dat hij in een welbepaald deel van zijn land van herkomst geen enkel risico op vervolging loopt en dat redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij in dat deel van zijn land verblijft².

Artikel 48/5, § 3 Vreemdelingenwet met betrekking tot het intern vestigingsalternatief moet restrictief geïnterpreteerd worden. daar het een beperking inhoudt van de toegang tot internationale bescherming van personen waarvan het erkend wordt dat zij in hun regio van herkomst een risico lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade³.

Uiteraard is het zo dat op verzoeker een medewerkingsplicht rust en dat hij op grond daarvan verplicht is een duidelijk beeld te geven van zijn persoonlijke situatie in zijn land van herkomst.

Echter, aangezien de bewijslast voor het bestaan van een intern vestigingsalternatief op verwerende partij rust en de desbetreffende wetsbepaling omwille van bovengenoemde reden restrictief geïnterpreteerd dient te worden, dient verwerende partij in het kader van de beoordeling van de redelijkheid van het bestaan van een intern vestigingsalternatief bijzonder voorzichtig te zijn bij de vaststelling van het gebrek aan medewerking. Immers, anders zou zij zich al te gemakkelijk kunnen ontdoen van de op haar rustende bewijslast en zou de toegang tot internationale bescherming van personen waarvan het erkend wordt dat zij in hun regio van herkomst een risico lopen op vervolging of het lijden van ernstige schade, op onredelijke wijze beperkt worden.

In casu meent verzoekende partij dat verwerende partij al te snel en weinig doordacht tot het besluit gekomen is dat verzoeker zijn ware familiale netwerk en zijn waarachtige profiel zou hebben willen verzwijgen.

Wat betreft zijn familiale netwerk is het enige argument dat verwerende partij aanhaalt, het feit dat in het kader van de beoordeling van zijn nood aan de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 Vreemdelingenwet geen geloof werd gehecht aan de band tussen zijn familie en de taliban.

Verzoekende partij wenst in deze context op te merken dat het opnieuw zeer frustrerend is voor verzoeker dat de ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas hem op dit punt opnieuw wordt tegengeworpen. Zoals hij heeft aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud, blijft hij bij zijn verklaringen met betrekking tot zijn persoonlijke omstandigheden en zijn vluchtrelaas. Hoewel het voor hem zeer moeilijk te accepteren valt dat men halsstarrig weigert hier geloof aan te hechten, begrijpt hij dat zijn vluchtrelaas eerder door zowel het CGVS als door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen als ongeloofwaardig werd bestempeld en dat het daarom zonder het voorhanden zijn van nieuwe elementen moeilijk is om het CGVS in het kader van zijn nieuwe verzoek van het tegendeel te overtuigen. Dat men deze ongeloofwaardigheid nu ook als argument gebruikt om hem een gebrek aan medewerking in het kader van de beoordeling van het bestaan van een redelijk intern vluchtalternatief te verwijten, is zeer pijnlijk en voelt voor verzoeker aan als een vicieuze cirkel. Verzoeker vertelt naar eigen zeggen steeds de waarheid over zijn familiale situatie, maar deze waarheid sluit alle deuren naar bescherming nu deze als leugens en gebrek aan medewerking bestempeld wordt.

Bovendien kan het feit dat het CGVS geen geloof hecht aan de band tussen verzoekers familie en de taliban niet automatisch leiden tot de vaststelling dat verzoekers volledige familiale netwerk in twijfel getrokken wordt. Verzoekende partij is het dan ook niet eens met de gedachtesprong die het CGVS op dit punt maakt: "Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan de banden die uw vader en uw broers hadden met de taliban biedt u het Commissariaat-generaal dan ook geen zicht op de werkelijke omstandigheden waarin uw betreffende familieleden zich momenteel bevinden".

Indien verwerende partij meent dat verzoeker geen duidelijk zicht geeft op de omstandigheden waarin zijn familieleden zich momenteel bevinden, dan dient zij te motiveren waarom zij deze mening is toegedaan. Dergelijke motivering is evenwel niet vervat in de bestreden beslissing, waardoor moet worden vastgesteld dat verwerende partij op dit punt de op haar rustende motiveringsplicht schendt.

Verzoekende partij wenst hierbij op te merken dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming wel degelijk duidelijke verklaringen heeft gegeven over zijn familiaal netwerk en over de plaatsen waar elk van zijn familieleden actueel verblijven (gehoornotities CGVS p. 5-7). Verwerende partij motiveert niet of en waarom zij deze verklaringen ongeloofwaardig of onvoldoende acht.

Wat betreft verzoekers profiel haalt verwerende partij de volgende argumenten aan:

- Verzoeker zou tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd met betrekking tot zijn taken binnen het huishouden. Waar hij in het kader van zijn vorige verzoeken om internationale bescherming zou hebben verteld dat hij voor de dieren zorgde, verklaarde hij in het kader van huidig verzoek dat hij instond voor

het ontvangen en bedienen van de gasten van zijn broer. Hij vertelde dat zijn familie geen veehouders waren. Verwerende partij besluit op basis hiervan dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegt over zijn dagelijkse bezigheden in Afghanistan.

- Verzoeker zou geen gedetailleerd beeld schetsen van zijn dagelijkse leven in zijn land van herkomst. Zijn verklaringen over de hulp die hij zijn broer bood bij het ontvangen van zijn gasten en over de rest van zijn dagelijkse activiteiten zouden vaag zijn. Verwerende partij vindt het bovendien ongeloofwaardig dat verzoeker als 18-jarige jongeman niet de verantwoordelijkheid over het huishouden kreeg wanneer zijn broer enkele dagen afwezig was. Verwerende partij meent dat verzoeker geen gedetailleerd en doorleefd beeld schept van zijn leefwereld en zijn bezigheden in het dorp.

Verzoekende partij is het evenmin eens met de conclusie van verwerende partij op dit punt. Ze meent dat verzoeker in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming wel degelijk een duidelijk zicht heeft geboden op zijn levensomstandigheden en dagelijkse activiteiten in zijn regio van herkomst.

- Verzoeker vertelde gedetailleerd over de bestemming van de gronden van zijn familie: een deel van de 25 jerib die zijn familie bezat bevatte een steenbakkerij, en het andere gedeelte werd gebruikt om gewassen te verbouwen. Het betrof in het bijzonder rijst, mais, tarwe en groenten, en verder watermeloen, alle in hoofdzaak bestemd voor verkoop (deels ter plaatse, deels in de bazaar). (gehoornotities CGVS p. 7)

- Verzoekers broer, de pater familias na de verdwijning van hun vader, hield zich in hoofdzaak bezig met het runnen van de familie zaken. Verzoeker zelf, als veel jongere broer, stond in hoofdzaak in voor de huishoudelijke taken. Uit verzoekers verklaringen, zowel die van 2012 als die in het kader van de huidige asielpcedure, blijkt duidelijk en consistent dat zijn relatie met zijn broer slecht en gespannen was. Zijn broer was duidelijk de baas in huis, en verzoeker was onderworpen aan zijn gezag. Het was hem niet toegestaan om ver van huis te gaan, hij moest constant bereikbaar zijn:

(...)

(gehoornotities CGVS p. 8)

Verzoeker was voor zijn broer duidelijk niet veel meer dan een huishoudhulp, iemand die er constant moest zijn voor de kleine klusjes. Hij ontving de gasten thuis en schonk hen thee (gehoornotities CGVS p. 8-9). Nu en dan ging hij een oogje werpen op de werknemers op de velden. Zoals hij reeds vertelde, gebeurde het zelden dat hij zelf actief meewerkte op de velden (gehoornotities CGVS p. 8). De familie had voorts een beperkt aantal dieren (een koe (gehoornotities CGVS p. 9), en verzoeker wenst te specificeren dat er nu en dan ook een aantal schapen en af en toe een extra koe waren, dit varieerde een beetje afhankelijk van de periode). Verzoeker wenst te verduidelijken dat zijn familie inderdaad, net als hij reeds verklaarde, geen veehouders waren, maar dat zij deze dieren louter hielden omwille van de melk voor eigen gebruik. Verzoeker zorgde er dagelijks voor dat deze dieren gevoederd werden. Gezien het een beperkt aantal dieren betrof, was dit allesbehalve een dagvullende activiteit, en verzoeker verklaart dat hij nooit ver ging met de dieren; hij bleef in de omgeving van het huis, voor het geval zijn broer hem nodig zou hebben.

In deze context meent verzoekende partij dat verwerende partij bijzonder streng is wanneer ze uit verzoekers verklaringen op dit punt een tegenstrijdigheid meent te moeten vaststellen. In het kader van verzoekers eerste asielpcedure heeft het CGVS immers niet meer dan twee vragen gesteld over verzoekers dagdagelijkse activiteiten (gehoornotities CGVS 2012, p. 11 – cf. administratief dossier). Verzoeker heeft in het kader van die asielpcedure niet de kans gehad om een uitgebreid zicht te geven op zijn dagdagelijkse bezigheden, aangezien hem hiernaar amper werd gevraagd. In dezelfde zin dient te worden opgemerkt dat verwerende partij zich bij het huidige persoonlijk onderhoud heeft beperkt tot de vraag of verzoekers familie dieren bezat, maar hem niet de vraag gesteld heeft wie voor de verzorging van deze dieren instond. Indien hem hiernaar gevraagd was, had verzoeker kunnen verduidelijken dat hij hiervoor verantwoordelijk was, zoals hij reeds in het interview in 2012 aangaf.

- Zoals verzoeker vertelde, diende hij steeds in de buurt van het huis te blijven, daar hij anders problemen kreeg met zijn broer. Wanneer er geen bezoek was en hij de andere huishoudelijke taken vervuld had, of wanneer zijn broer even van huis was, kon hij het huis verlaten, er daarbij over wakend nooit te ver te gaan en binnen gehoorsafstand van het huis te blijven, voor het geval zijn broer zou thuiskomen of er alsnog bezoek zou aankomen. Hij vervoegde dan zijn vrienden om een tijdje samen op straat te spelen (knikkeren, khosein spelen...) (gehoornotities CGVS p. 7-9)

Verzoekende partij begrijpt niet waarom verwerende partij verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse bezigheden vaag of ongeloofwaardig zouden zijn. Ze meent dat verwerende partij een foutieve inschatting maakt van verzoekers leefomgeving en onvoldoende rekening houdt met verzoekers specifieke rol binnen het gezin, met name die van het kleine broertje van een dominante grote broer aan het hoofd van het huishouden, waarbij de relatie tussen beide niet goed was en verzoekers grote broer

duidelijk geen al te hoge pet op had van zijn kleinere broer. Zelfs wanneer verwerende partij geen geloof hecht aan het feit dat verzoekers broer een belangrijk figuur binnen de taliban was, dient te worden vastgesteld dat verzoekers verklaringen over de persoonlijkheid van zijn broer en diens functie binnen het gezin, alsook over zijn eigen relatie met zijn broer, consistent en geloofwaardig zijn. Verzoekers verklaringen over zijn dagdagelijkse bezigheden passen volledig binnen deze geschetste familiale context en relatie.

Hetzelfde geldt overigens voor verzoekers verklaring dat het in geval van afwezigheid van zijn broer niet hijzelf was, maar zijn schoonbroer die het toezicht over het huishouden en de verdediging van het huis op zich nam. Helemaal in lijn met het feit dat verzoekers broer hem slechts als huishoudhulp en niet als volwaardige man beschouwde, verklaart verzoeker dat zijn broer hem de verdediging van het huis niet kon toevertrouwen (gehoornotities CGVS p. 11). Bovendien voegt verzoeker terecht toe dat het gezien de extreem precaire veiligheidssituatie in zijn district niet zo vanzelfsprekend was dat men als 18 à 19-jarige instond voor de verdediging van het gezin (gehoornotities CGVS p. 11). Verzoekende partij vindt dit een aannemelijke stelling. Zijn broer achtte zijn schoonbroer, die een stuk ouder en ervarener was en eveneens deel uitmaakte van de familie, geschikter om in zijn afwezigheid in te staan voor het runnen van het huis (gehoornotities CGVS p. 11). Ook dit is perfect aannemelijk, en verzoekende partij begrijpt niet waarom verwerende partij meent dat verzoekers verklaringen op dit punt "geen steek houden".

Verzoekende partij concludeert dat verzoeker naar haar mening wel degelijk duidelijke verklaringen gegeven heeft over zowel zijn familiale netwerk en zijn levensomstandigheden in zijn regio van herkomst, en dat verwerende partij onvoldoende elementen aanhaalt om afbreuk te doen aan zijn verklaringen hieromtrent.

In elk geval heeft verwerende partij bij de beoordeling van verzoekers verklaringen hieromtrent klaarblijkelijk geen enkele rekening gehouden met zijn ernstige psychische problemen alsook met het feit dat hij intussen zo'n 9 jaar geleden uit zijn land van herkomst vertrokken is. Deze elementen hebben nochtans zonder enige twijfel een impact op de mate van detail van zijn herinneringen en verklaringen, en dienen in rekening te worden gebracht bij de beoordeling daarvan.

Verwerende partij concludeert dan ook ten onrechte dat verzoeker niet heeft voldaan aan zijn medewerkingsplicht.

Verzoekende partij vraagt Uw Raad om verzoekers verklaringen op dit punt te herevalueren, hierbij rekening houdende met zijn psychische gesteldheid en de lange periode die sinds de desbetreffende situatie verlopen is, en vast te stellen dat verzoeker een duidelijk zicht geeft op zijn familiale omstandigheden.

Hieruit moet worden geconcludeerd dat verzoeker geen familie heeft op andere plaatsen dan in zijn eigen district, Dahana-i-Gori.

Het gebrek aan familiaal netwerk, in combinatie met de grote psychologische fragiliteit van verzoeker, moeten leiden tot de conclusie dat een interne hervestiging op een andere plaats in Afghanistan niet redelijkerwijze mogelijk is voor verzoeker.

Minstens dient de beslissing geannuleerd te worden, zodat verwerende partij, conform de op haar rustende bewijslast, overgaat tot het aanduiden van een intern vestigingsalternatief waarbij zij daarvan de veiligheid alsook de redelijkheid aantoont."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Op 8 augustus 2019 brengt verwerende partij overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet aan de Raad een aanvullende nota bij met referenties naar het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Afghanistan" van UNHCR van 30 augustus 2018, het EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Security Situation" van december 2017, p. 1-68 en 83-87, en de updates van respectievelijk mei 2018, p. 1-24 en 43-46, en juni 2019, p. 1-66 en 89-95, van dit rapport, en de "Country Guidance: Afghanistan. Guidance note and common analysis" van EASO van juni 2019.

2.2.3. Ter terechtzitting legt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een aanvullende nota neer waarbij hij een elektronische drager voegt met daarop foto's van zijn familie in zijn geboortedorp, filmpjes gemaakt in zijn dorp, en een filmpje van een nieuwszender over het gevecht waarbij zijn zus en neef zouden zijn omgekomen.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoeker in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Niyazullah, gelegen in het district Dahane-Ghori van de provincie Baghlan. Verzoeker verklaart zijn land van herkomst te hebben verlaten omdat hij er problemen kende met de taliban en de Afghaanse autoriteiten. Volgens verzoeker waren zowel zijn vader als zijn oudste broer lid van de taliban ten tijde van het talibanregime. Omstreeks het einde van de talibanheerschappij zouden zij verdwenen zijn en twee jaar later zou ook verzoekers andere broer, L. J., zijn toegetreden tot de taliban. L. J. zou met zijn gezin in verzoekers ouderlijke huis hebben gewoond. Op gegeven moment zou verzoeker met zijn broer ruzie hebben gehad over diens steun aan de taliban en daarop naar het huis van een tante zijn getrokken. Enkele dagen na dit voorval zou verzoekers broer samen met een andere persoon zijn aangehouden door het Afghaanse leger en buitenlandse troepen. Hierbij zouden ook wapens in beslag zijn genomen. Vervolgens zou de man van verzoekers tante zijn meegenomen door een talibancommandant, die verzoeker ervan beschuldigde zijn broer bij de autoriteiten te hebben aangegeven. Door de interventie van een persoon met banden met de taliban zou verzoekers oom uiteindelijk weer zijn vrijgelaten. Verzoeker verklaart dat zijn moeder hem de ochtend na de arrestatie van zijn broer liet weten dat de politie ook naar hem op zoek was en dat hij daarom ondergedoken bleef bij zijn tante. Volgens verzoeker riskeert hij eveneens te worden gearresteerd omwille van de wapens die bij hem thuis waren aangetroffen. Omdat verzoeker niet langer zonder risico bij zijn tante kon blijven, zou de man van zijn tante zijn vertrek hebben geregeld.

In het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming verklaart verzoeker geheugenproblemen te hebben. Hij brengt twee medische attesten van 10 augustus 2018 bij waarin melding gemaakt wordt van psychologische problemen waarmee hij zou kampen. In een schrijven dat na indiening van onderhavig verzoek om internationale bescherming aan de asiinstanties werd overgemaakt, merkt verzoekers raadsman op dat personen met een mentale aandoening volgens UNHCR een bijzonder risicoprofiel hebben en klaarblijkelijk het voorwerp dreigen te worden van wanbehandeling door leden van de Afghaanse samenleving. Verzoekers raadsman citeert UNHCR, stellende dat personen met mentale aandoeningen mogelijks nood hebben aan bescherming onder het Verdrag van Genève op grond van lidmaatschap van een welbepaalde sociale groep of andere relevante grond.

In voormeld schrijven wordt verder gewezen op verzoekers langdurig verblijf in Europa dat als nieuw element in overweging dient te worden genomen in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming. Een verblijf van meer dan zeven jaar in Europa zou verzoeker bijzonder kwetsbaar maken voor maatschappelijke verwerping en specifieke visering bij terugkeer naar zijn land van herkomst.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde problemen die hij in Afghanistan zou hebben met de taliban en de autoriteiten omwille van vermeende banden tussen zijn familie, meer bepaald zijn broer L. J., en

de taliban, dient te worden vastgesteld dat verzoeker zich reeds op deze vluchtmotieven heeft beroepen bij twee eerdere verzoeken om internationale bescherming en dat hieraan geen geloof werd gehecht. Verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming, ingediend op 11 mei 2011, werd door de commissaris-generaal afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat verzoeker de band tussen zijn familie en de taliban niet aannemelijk maakte door middel van overtuigende verklaringen, noch door middel van bewijsstukken. Deze beslissing werd door de Raad bevestigd in het arrest nr. 103 453 van 24 mei 2013. Verzoeker legde in het kader van een eerste volgend verzoek om internationale bescherming, ingediend op 16 februari 2018 documenten neer met betrekking tot de veroordeling van zijn broer L. J. en haalde aan dat hij deze broer des te meer vreest nu zijn vrouw en kind stierven nadat hij wegvluchtte uit zijn regio van herkomst. De commissaris-generaal stelde evenwel vast dat verzoekers verklaringen niet strookten met de inhoud van deze documenten en dat derhalve niet kon worden aangenomen dat het daadwerkelijk verzoekers broer betrof. Omdat verzoeker geen elementen aanbracht die een ander licht konden werpen op de beoordeling van zijn relaas, werd zijn eerste volgend verzoek om internationale bescherming door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard. Verzoeker ging niet in beroep tegen deze beslissing. Bijgevolg dient de beoordeling van de door verzoeker in het kader van zijn vorige verzoeken aangebrachte elementen als vaststaand te worden beschouwd, behoudens wanneer verzoeker een nieuw bewijselement of feit voorlegt dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat vermelde eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement of feit waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen.

De Raad stelt in navolging van de commissaris-generaal vast dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die van aard zijn om de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden problemen met de taliban en de overheid te herstellen.

In de bestreden beslissing wordt wat dat betreft dan ook op goede gronden als volgt gemotiveerd:

“Zo haalt u in uw huidig verzoek aan dat u slechts één naam opgaf van uw vader maar hij er in werkelijkheid twee heeft en stelt u vast dat deze naam nooit gevraagd werd door de bevoegde instanties (volgend verzoek, 1115972Y, punt 15). De verklaring dat uw vader niet enkel D. (...) maar ook L. G. (...) wordt genoemd betreft echter een post factum bewering die de verwantschap tussen u en de veroordeelde L. M. (...) uit de door u bij uw verzoek om internationale bescherming van 16 februari 2018 neergelegde documenten geenszins aantoot. Voorts verklaart u niet op de hoogte geweest te zijn van uw geboortedatum bij uw verzoek om internationale bescherming van 11 mei 2011 en stelt u dat u de periode aangaf waarop uw broer werd aangehouden (volgend verzoek, 1115972Y, punt 15). Deze beweringen werpen geenszins een ander licht op de reeds in uw vorige verzoeken vastgestelde tegenstrijdigheden met betrekking tot het tijdstip van de huiszoeking en arrestatie van uw beweerd broer. U slaagt er met deze verklaringen dan ook geenszins in de bewijswaarde van de betreffende documenten te herstellen noch toont u de beweerd problemen met de taliban, de overheid of uw broer L. J. (...) aan.

Tot slot herhaalt u uw broer L. J. (...) te vrezen omdat hij u de dood van zijn vrouw en kind zou verwijten (volgend verzoek, 1115972Y, punt 15). Gezien u op geen enkele wijze de band tussen uw familie en de taliban noch de arrestatie en gevangenschap van uw broer aannemelijk maakte toont u uw vrees ten opzichte van deze beweerd broer geenszins aan.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen heeft u uw voorgehouden problemen met de taliban, de overheid en uw broer L. J. (...) ook in uw huidige verzoek niet aannemelijk weten te maken. Evenmin slaagde u er in een band aan te tonen tussen uw familie en de taliban. De vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals gedefinieerd in art. 48/4,§2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan u dan ook worden toegekend.”

Bovenstaande motieven zijn deugdelijk en pertinent en vinden steun in het administratief dossier. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

Verzoeker wijst op zijn zeer fragiele geestelijke gezondheidstoestand, zoals die blijkt uit de documenten die hij in dit verband heeft voorgelegd. Omtrent de in deze documenten geattesteerde psychologische problemen dient vooreerst te worden opgemerkt dat zij de door verzoeker aangehaalde vervolgingsfeiten niet staven en dat er niet uit blijkt wat de precieze oorzaak is van het bij verzoeker vastgestelde ziektebeeld. Waar verzoeker aanvoert dat zijn mentale toestand een negatieve impact heeft gehad op de kwaliteit van zijn verklaringen, merkt de Raad op dat de voorgelegde documenten dateren van respectievelijk augustus en oktober 2018 en dus geen uitsluitel kunnen geven over verzoekers mentale toestand ten tijde van zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de

Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) op 11 april 2012 in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming. De attesten van Artsen Zonder Grenzen van 10 augustus 2018 vermelden immers dat verzoeker pas sinds 15 juni 2018 door een psycholoog en psychiater wordt opgevolgd. Uit het administratief dossier blijkt verder niet dat verzoeker of zijn raadsman tijdens voormeld gehoor op het CGVS op 11 april 2012 melding heeft gemaakt van enige mentale problemen (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 13, map met 'Landeninformatie', nr. 1, gehoorverslag 11 april 2012). Ook naar aanleiding van zijn eerste volgend verzoek om internationale bescherming heeft verzoeker blijkens de stukken van het administratief dossier geen melding gemaakt van dergelijke problemen en evenmin documenten bijgebracht die hiervan kunnen getuigen (adm. doss., stuk 18, stukken betreffende verzoekers tweede verzoek). Wat betreft de verklaringen die verzoeker in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming heeft afgelegd, dient te worden vastgesteld dat noch uit voormelde medische stukken, noch uit de notities van het persoonlijk onderhoud van 8 november 2018 blijkt dat verzoeker niet in staat is om waarheidsgetrouwe en coherente verklaringen af te leggen over de reden(en) voor zijn vertrek uit zijn land van herkomst. Verzoeker wijst erop dat hij bij aanvang van voormeld persoonlijk onderhoud heeft aangegeven dat hij medicatie had genomen en ervoor gewaarschuwd heeft dat hij zich onwel zou kunnen voelen en dat hij in dat geval even zou moeten pauzeren. De Raad stelt vast dat uit niets blijkt – en verzoeker toont niet aan – dat de *protection officer* van het CGVS hiermee geen rekening zou hebben gehouden. Blijkens voormelde notities heeft zich tijdens het onderhoud geen situatie voorgedaan waarbij verzoeker of zijn advocaat hebben aangegeven een *time-out* te behoeven omwille van nadelige effecten van de medicatie die verzoeker had genomen. Verzoeker kan verder niet worden gevolgd waar hij meent dat de diagnose gesteld in voormelde medische attesten voor zich spreekt en waar hij de impact van zijn mentale toestand op zijn verklaringen "*evident*" noemt. In zoverre verzoeker aanvoert dat zijn psychologische problematiek dan wel de medicatie die hij hiervoor nam een dermate nadelige impact heeft gehad op zijn vermogen om in het kader van de procedure waarheidsgetrouwe en coherente verklaringen af te leggen dat de hoger gedane vaststellingen hierdoor kunnen worden verklaard, dient hij dit *in concreto* te staven aan de hand van voldoende bewijskrachtige stukken. Verzoeker blijft wat dit betreft echter in gebreke.

Waar hij voorhoudt dat zijn zorgwekkende psychische toestand een bijkomende vrees voor vervolging met zich meebrengt, beperkt verzoeker zich tot een verwijzing naar richtlijnen van UNHCR van 2016 waarin gesteld wordt dat personen met mentale aandoeningen nood kunnen hebben aan internationale bescherming op grond van hun behoren tot een specifieke sociale groep. Het loutere gegeven dat verzoeker omwille van zijn mentale gezondheidstoestand mogelijks een risicoprofiel heeft volstaat evenwel niet om aan te tonen dat hij in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft wat dit betreft in gebreke.

Met betrekking tot het argument dat verzoeker, gelet op richtlijnen van UNHCR waaruit zou blijken dat personen die in Afghanistan als "*verwesterd*" worden beschouwd specifiek worden geïdendeerd door opstandelingen, niet naar zijn land van herkomst kan terugkeren omwille van zijn langdurig verblijf in Europa, wordt in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende uiteengezet:

"Er moet echter worden gesteld dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat het loutere gegeven dat u enige tijd in België heeft vertoefd en hier heeft deelgenomen aan het dagelijkse leven zou (kunnen) volstaan om in uw hoofde en bij een terugkeer naar uw land en regio van herkomst te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. U laat na een dergelijke vrees voor vervolging in concrete aannemelijk te maken. U brengt immers geen concrete elementen aan waaruit blijkt waar, wanneer, door wie, waarom en in welke omstandigheden u in uw land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd. Evenmin brengt u elementen die er op wijzen dat u om die reden zou worden geïdendeerd of vervolgd."

Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan op te werpen dat een verblijf van acht jaar in België ontegensprekelijk sporen nalaat en dat de impact hiervan ontegensprekelijk aanzienlijk is. Op grond van dergelijke vage bewering, die door verzoeker op geen enkele wijze wordt geconcretiseerd of gestaafd, kan allerminst worden aangenomen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt om te worden vervolgd omwille van een (gepercipieerde) verwesterding.

Het beeldmateriaal dat verzoeker ter terechtzitting op een elektronische drager heeft bijgebracht, heeft geen betrekking op de vervolgingsfeiten die hij aanhaalt en kan evenmin dienen ter staving van de andere vervolgingsgronden die hij aanvoert.

De Raad besluit dat verzoeker in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bijbrengt die van aard zijn een ander licht te werpen op de eerdere appreciatie van zijn vluchtmotieven. Evenmin brengt verzoeker concrete elementen aan ter staving van de beschermingsgronden die hij thans bijkomend aanvoert. Wat betreft de vermoedens van foltering waarvan sprake in het door verzoeker voorgelegde document van een Brits detentiecentrum waar hij zou hebben verbleven, dient in navolging van de commissaris-generaal te worden vastgesteld dat noch verzoeker, noch het betreffende document hieromtrent enige toelichting verschaft. Verzoeker heeft blijkens de stukken van het administratief dossier geen melding gemaakt van folteringen die hij in verband met de door hem aangevoerde feiten zou hebben ondergaan.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat verzoeker zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Afghanistan zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, wordt in de bestreden beslissing terecht als volgt gesteld:

“Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoekers uit een groot aantal gebieden in Afghanistan krijgen de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c van de Vreemdelingenwet toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, dit indien zij hun reële herkomst uit deze regio en hun achtergrond aannemelijk maken en voor zover blijkt dat er geen reëel intern vluchtalternatief bestaat. Er is immers geen behoefte aan internationale bescherming indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Om te bepalen of de verzoeker over een redelijk vestigingsalternatief beschikt in een ander deel van het land van nationaliteit, dient rekening te worden gehouden met de algemene omstandigheden in het land van herkomst en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.”

Uit recente landeninformatie die door verwerende partij werd bijgebracht, meer bepaald het EASO Country of Origin Information Report “Afghanistan. Security Situation – Update” van juni 2019, waarvan de referentie is opgenomen in de aanvullende nota van verwerende partij, kan niet blijken dat het niet langer opgaat te stellen dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan nog steeds regionaal erg verschillend is. Voor zover blijkt dat de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van een verzoeker om internationale bescherming een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet inhoudt, dient overeenkomstig artikel 48/5, § 3, van die wet te

worden nagegaan of de verzoeker zich aan de onveiligheid in zijn regio van herkomst kan onttrekken door zich te vestigen in een regio waar dergelijk risico niet aanwezig is.

In dit verband dient te worden gewezen op de medewerkingsplicht die op de verzoeker om internationale bescherming rust. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij de asielinstanties zicht biedt op zijn werkelijke socio-economische achtergrond, het werkelijk (familiaal) netwerk waarop hij kan steunen en zijn reële financiële draagkracht, zodat kan worden beoordeeld of hij over een intern vestigingsalternatief kan beschikken. Een verzoeker die geen zicht biedt op deze elementen, en het daardoor voor de asielinstanties onmogelijk maakt te beoordelen of hij in staat is om bij een terugkeer naar het land waarvan hij de nationaliteit bezit, buiten zijn regio van herkomst, in zijn levensonderhoud te voorzien, maakt niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu wordt in de bestreden beslissing terecht het volgende uiteengezet:

“Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (...), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking. Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en het door u aangemeten profiel.

Vooreerst biedt u geen zicht op uw werkelijk familiaal netwerk.

Zo dient benadrukt te worden dat u in uw huidige noch voorgaande verzoek de band tussen uw familie en de taliban aannemelijk maakte en er geen geloof gehecht werd aan uw problemen met de taliban, de overheid of uw broer L. J. (...). Aangezien er geen geloof gehecht wordt aan de banden die uw vader en uw broers hadden met de taliban biedt u het Commissariaat-generaal dan ook geen zicht op de werkelijke omstandigheden waarin uw betreffende familieleden zich momenteel bevinden.

Bovendien kan er geen geloof gehecht worden aan het door u aangemeten profiel. Zo overtuigen uw verklaringen met betrekking tot uw dagelijkse activiteiten in uw regio van herkomst in geen geval.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot de taken die u uitvoerde binnen het huishouden van uw familie. Zo stelt u bij het eerste persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal dat u voor de dieren zorgde en ze meenam om te grazen (CGVS, 11 april 2012, p.11). Wanneer het Commissariaat u vervolgens vraagt of u niets anders deed als job, behoudens werken op het veld of zorgen voor de dieren antwoordt u van niet (CGVS, 11 april 2012, p.11). Dit strookt geenszins met de verklaringen die u aflegt tijdens uw tweede persoonlijk onderhoud waarbij u volstrekt andere dagelijkse bezigheden aanhaalt. Gevraagd om in detail te vertellen over uw taken binnen de familie verklaart u dat u verantwoordelijk was voor het ontvangen van gasten en stelt u dat u hen moest bedienen, uw broer op de hoogte moest brengen van hun aanwezigheid en hem moest gehoorzamen als hij u vroeg buiten iets te halen (CGVS, 8 november 2018, p.8). Wanneer het Commissariaat vervolgens vraagt of u daarnaast nog andere taken had stelt u van niet (CGVS, 8 november 2018, p.8). U vervolgt dat u enkel op straat speelde en knikkerde wanneer u geen mensen moest ontvangen (CGVS, 8 november 2018, p.8). Tot slot mag het verbazen dat u in het tweede persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal verklaart dat uw familie enkel een koe had en jullie geen veehouders waren (CGVS, 8 november 2018, p.9). De vaststelling dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over uw dagelijkse bezigheden in Afghanistan doet dan ook ernstige twijfels rijzen met betrekking tot de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Bovendien dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt een gedetailleerd beeld te schetsen van uw dagelijkse leven in uw land van herkomst. Wanneer het Commissariaat u er bij het tweede persoonlijk onderhoud op wijst dat u negentien jaar was bij uw vertrek uit Afghanistan - en dus een volwassen man- en u vervolgens vraagt naar een uitgebreider beeld van uw leefwereld stelt u, naast de kwestie, dat er een algemene regel geldt voor iedereen ongeacht hun woonplaats dat ze tot 18 of 19 jaar onderwijs moeten volgen en dat dit bij u niet het geval was. U verklaart geen vader gehad te hebben, haalt aan dat uw broer zich met slechte dingen bezighield en er niemand toezicht over u hield en vraagt zich vervolgens af welke verhalen u uit uw leven zou kunnen schetsen (CGVS, 8 november 2018, p.8). Nadat het Commissariaat u vraagt te vertellen over uw dagdagelijkse leven in Afghanistan stelt u vaag dat u er altijd moest zijn voor uw broer en dat u geslagen werd als u iets weigerde te doen. U vervolgt dat u ook geslagen werd als u een uur buiten bleef zonder medeweten van uw broer omdat u steeds thuis moest zijn indien er bezoek kwam (CGVS, 8 november 2018, p.8). Ook wanneer het CGVS u hierna aanspoort te vertellen over de dagen waarin u ter beschikking moest staan van uw broer blijft u wederom vaag en stelt u dat u thuisbleef, u buiten knikkerde op straat en ook weleens naar buiten ging als u thuis was (CGVS, 8 november 2018, p.8). Uit uw verklaringen blijkt tot slot dat uw broer soms voor meerdere dagen of nachten afwezig was waarbij uw schoonbroer verantwoordelijk was voor het huishouden (CGVS, 8 november 2018, p.10-11). Gevraagd om welke

reden uw schoonbroer gecontacteerd werd om te zorgen voor het huishouden en dit niet aan u gevraagd werd, verklaart u dat u veel te jong was, u zelfs niet buiten mocht als het te laat was en dus geen huis kon runnen (CGVS, 8 november 2018, p.11). U vervolgt, hiernaar gevraagd, dat dit niet wijzigde toen u 18 of 19 jaar was gezien deze leeftijd in Afghanistan -en zeker in uw regio- niet veel betekende en werpt u op dat mensen met kwade bedoelingen je kunnen ontvoeren ongeacht de leeftijd (CGVS, 8 november 2018, p.11). Wanneer het Commissariaat-generaal u opnieuw vraagt om welke reden u geen verantwoordelijkheden kreeg rond uw 18de en 19de als uw broer afwezig was komt u niet verder dan de vage melding dat u die verantwoordelijkheid niet kon nemen (CGVS, 8 november 2018, p.11). U slaagt er vervolgens, wanneer het CGVS nogmaals vraagt om deze bewering nader te verklaren, niet in duidelijkheid te scheppen doch stelt dat u als achttienjarige het gezin niet zou kunnen verdedigen als er iemand zou inbreken of iemand u zou bedreigen met een wapen (CGVS, 8 november 2018, p.11). De bewering dat u als gezonde achttienjarige man niet in staat zou zijn om voor een korte periode voor het huishouden te zorgen bij afwezigheid van uw broer houdt dan ook geen steek. De vaststelling dat u bijzonder vage verklaringen aflegt over uw dagelijkse leven in Afghanistan ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent. Van iemand die tot zijn negentiende in hetzelfde dorp woonde (CGVS, 11 april 2012, p.4, p.6 en p.10) en daar ook zijn tijd spendeerde (CGVS, 8 november 2018, p.8) mag er redelijkerwijs verwacht worden dat hij een gedetailleerd en doorleefd beeld kan scheppen van zijn leefwereld en zijn bezigheden in dat dorp. Op basis van het bovenstaande dient dan ook te worden geconcludeerd dat u geen zicht biedt op uw levensomstandigheden in uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw werkelijk familiaal netwerk en over het door u aangemeten profielen. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt laat u niet toe om op basis van uw verklaringen op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijk profiel en het werkelijk familiaal netwerk waarop u in Afghanistan kan steunen. Door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen met betrekking tot het door u aangemeten socio-economisch profiel in Afghanistan, verhindert u het CGVS te beoordelen of u in staat is om bij een terugkeer naar Afghanistan, buiten uw regio van herkomst, in uw levensonderhoud te voorzien. Bijgevolg laat u niet toe de redelijkheid van een intern vestigingsalternatief na te gaan en weigert u aldus de noodzakelijke medewerking te verlenen bij de beoordeling van uw mogelijkheden tot hervestiging. Nochtans berust voor iedere vorm van internationale bescherming, zowel voor de status van vluchteling als voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking op uw schouders. Door bewust de ware toedracht op dit punt te verzwijgen kan u de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

Door louter vol te houden dat hij omtrent de banden van zijn vader en broers met de taliban de waarheid heeft verteld, slaagt verzoeker er niet in de hoger weergegeven pertinente motieven te weerleggen of te ontkrachten. Verzoeker kan verder niet worden bijgetreden waar hij in de bestreden beslissing leest dat de commissaris-generaal zijn verklaringen met betrekking tot zijn volledige familiale netwerk in twijfel trekt. Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat het hier enkel gaat om de omstandigheden waarin verzoekers vader en twee broers zich momenteel bevinden. Gelet op het grote potentiële belang van deze familieleden ter ondersteuning van een eventuele interne hervestiging, is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal aan de vaststelling dat verzoeker geen zicht biedt op hun werkelijke situatie het gepaste gewicht heeft verleend door hieruit af te leiden dat verzoeker geen zicht biedt op zijn familiaal netwerk als dusdanig. Het gegeven dat verzoeker wel geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over de verblijfplaatsen van andere familieleden, zoals zijn moeder en zussen, doet hieraan geen afbreuk.

Wat betreft de hierboven aangehaalde vaststellingen inzake verzoekers verklaringen over zijn dagelijkse activiteiten in zijn regio van herkomst, beperkt verzoeker zich in het verzoekschrift tot het herhalen van eerder door hem afgelegde verklaringen en het poneren van loutere beweringen (*post factum*). Zo laat verzoeker gelden dat zijn familie een beperkt aantal dieren had en dat hij behalve een koe ook nu en dan een aantal schapen of extra koeien verzorgde. Dit strookt niet met de duidelijke verklaring die hij aflegde tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 november 2018, met name dat zijn familie slechts een koe bezat (adm. doss., notities van het persoonlijk onderhoud van 8 november 2018, p. 9). Verzoeker verduidelijkt voorts dat zijn familie deze dieren enkel voor eigen gebruik hield en dat hij deze dagelijks voederde, maar dat dit gelet op het beperkt aantal dieren geen dagvullende activiteit was en dat hij met de dieren altijd in de omgeving van zijn huis bleef. Deze bewering strookt dan weer niet met zijn verklaring geen enkele andere taken binnen de familie te hebben gehad behalve het ontvangen van bezoek en het dienen van zijn broer (adm. doss., notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8). De omstandigheid dat verzoeker in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming op het CGVS slechts twee vragen gesteld kreeg over zijn dagdagelijkse activiteiten en niet de kans heeft

gehad om hier uitgebreid op in te gaan, doet niets af aan zijn duidelijke verklaring dat hij geen andere bezigheden had dan het hoeden van het vee en het sporadisch helpen op het veld (adm. doss., stuk 13, map met 'Landeninformatie', gehoorverslag 11 april 2012, p. 11). Verzoeker kan ook niet worden gevolgd in zoverre hij aanvoert dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud van 8 november 2018 niet de kans heeft gehad om te verduidelijken dat hij verantwoordelijk was voor de verzorging van de dieren. Hij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud immers herhaaldelijk gevraagd naar de taken die hij in Afghanistan in familieverband vervulde. Er kan dan ook worden verwacht dat hij zou hebben vermeld dat hij instond voor de verzorging van de dieren, *quod non* (adm. doss., notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Verder benadrukt verzoeker dat rekening moet worden gehouden met zijn plaats binnen het gezin als kleine broer van een dominante grote broer aan het hoofd van het huishouden, met wie hij bovendien een slechte relatie had en die hem minachtte. Deze context verklaart noch verschoont evenwel waarom hij slechts vage en weinig doorleefde verklaringen aflegt over zijn dagelijkse leven in Afghanistan. De door verzoeker ter terechtzitting van 19 augustus 2018 neergelegde foto's en filmpjes over zijn familie en dorp kunnen zijn geloofwaardigheid wat betreft de identiteit en bezigheden van zijn vader en broers en zijn eigen activiteiten voorafgaand aan zijn komst naar België niet herstellen. Deze elementen werpen geen ander licht op de vaststellingen die daarover werden gedaan.

De Raad besluit dat verzoeker in gebreke blijft een duidelijk en waarheidsgetrouw zicht te bieden op zijn familiaal netwerk in zijn land van herkomst en het socio-economische profiel dat hij had voor zijn komst naar België. Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt kan niet worden nagegaan of van verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich aan het willekeurig geweld in zijn regio van herkomst onttrekt door zich in een ander deel van zijn land van herkomst te vestigen, zoals voorzien in artikel 48/5, § 3, van de Vreemdelingenwet. Het gegeven dat een eventueel gebrek aan een netwerk in voorgaande beslissingen niet als een beletsel voor verzoekers hervestiging in Kaboel werd beschouwd, doet niets af aan de relevantie van een duidelijk zicht op verzoekers familiaal netwerk in het kader van onderhavig verzoek om internationale bescherming, gelet op de elementen en documenten die verzoeker thans bijbrengt. Verzoeker geeft zelf aan dat in het licht van de nieuwe elementen met betrekking tot zijn mentale gezondheidstoestand niet langer kan worden volgehouden dat het redelijk is dat hij als volwassen, gezonde, alleenstaande jongeman in staat is om een leven uit te bouwen in Kaboel. Bijgevolg klemt de vaststelling dat hij in gebreke blijft een duidelijk en waarheidsgetrouw beeld te schetsen van zijn familiale en socio-economische situatie des te meer.

Waar verzoeker aanvoert dat gelet op de huidige veiligheidssituatie en zijn fragiele geestelijke gezondheidstoestand niet redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich in de hoofdstad Kaboel vestigt, gaat hij voorbij aan voormelde pertinente motieven van de bestreden beslissing, op grond waarvan dient te worden besloten dat hij de asielinstanties verhindert te beoordelen of hij zich bij terugkeer naar Afghanistan in Kaboel of elders kan vestigen. Dit betoog is derhalve niet dienstig.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker door het CGVS in het kader van zijn tweede volgend verzoek om internationale bescherming uitvoerig werd gehoord. Tijdens dit interview kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pasjtoe machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Evenmin wordt een beoordelingsfout aangetoond.

2.3.8. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven oktober tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

D. DE BRUYN